

บริษัทฯ

หนังสือ

ทรง ศรีรัชช์ยิ่ง. "ความเป็นมาของหลักสูตรประถมศึกษา 2521." ใน หลักสูตรประถม

ศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ, หน้า 1-30. สุนิตา ภูมานุกร, บรรณาธิการ.

กรุงเทพมหานคร ลาร์มวอลย์น แผนกการพิมพ์, 2520.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สานักงาน. องค์กรประถมศึกษาภาพของกรุงเทพมหานคร

ศึกษา. กรุงเทพมหานคร, 2526 (อัสดง)

องค์ประกอบศึกษาผลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: เอราวัณการพิมพ์, 2520

ธีระ จุณเจริญ และคณะ. รายงานวิสัยเรื่องการศึกษาส่วนภาพแวดล้อมในโรงเรียนพฤษศาสตร์

ของครูและพฤติกรรมของนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร,

2526 (อัสดง)

นิยม บุราศรี. ทฤษฎีของการสำรวจสิ่งแวดล้อมที่สืบทอดกันมา. กรุงเทพมหานคร:

ศ.ส. การพิมพ์, 2527

ประชัย เปิ่มสุขุม. การวิเคราะห์เส้นทางการสังคมและพฤติกรรมค่าลัตต์. กรุงเทพ-

มหานคร, 2524 (อัสดง)

พนส. พันนาศินทร์, การศึกษาของไทย. กรุงเทพมหานคร วัฒนาพาณิช, 2521.

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สานักงาน, ศะวะ

กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สานักงาน. รายงานวิสัยโครงสร้างการปัจจัย

ศึกษาผลต่อคุณภาพการศึกษาประชาราษฎร์. กรุงเทพมหานคร, 2526 (อัสดง)

ฉุ่ยวิทยา ศิริกานต์, และสุรัชนา ศิริกานต์. สิ่งแวดล้อมทางศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพ-

มหานคร: สังฆภัณฑ์พิทักษ์, 2518

บทความและเอกสารอื่น ๆ

กมล สุคประเสริฐ. "คุณภาพการศึกษา." วิทยาจารย์. 72 (กรกฎาคม-กันยายน 2520): 32-35.

_____ . 楫หมายจากอเมริกา. สารพัฒนาสกู๊ตช. (ตุลาคม 2524): 22-24.

กรุงเทพมหานคร, สังกัดการศึกษา. สถิติจำนวนนักเรียน ห้องเรียน โรงเรียน สังกัด กรุงเทพมหานคร. สารวจเมื่อ พ.ศ. 2526. (อัสดง)

ธรรมศ บุญมี. "การประเมินผลการปฏิบัติงานในโรงเรียน." อุปสรรคแผนกวิชาบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521: 3 นงราม เศรษฐพานิช. "โมเดลเล่นการ: การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร." ข่าวสารวิจัยการศึกษา. 6 (สิงหาคม-กันยายน 2526): 3-16.

บุญยิ่ม ศรีสัชนาล. "รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน." วารสารวิจัยทางการศึกษา. 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2524): 17-27.

ประศิป สยามยิ่ย. "การสอนคณิตศาสตร์ใหม่ในโรงเรียนประถมศึกษา." ประจำปีศึกษา. 20 (สิงหาคม 2521): 39.

มลสิกา นิตยาพร และคณะ. รายงานการวิจัยโครงการการศึกษา ปัญหา ฉุปั่รรค และแนวทางที่จะปรับปรุงและส่งเสริมคุณภาพของการประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ, 2525. (อัสดง)

ริเชียร์ เกตติสิงห์. "การวิเคราะห์ข้อมูลโดยเทคนิค path analysis." ข่าวสารวิจัยการศึกษา. (มกราคม-กุมภาพันธ์) 2523: 3-5.

สมหวัง พิริยานุรักษ์. "ทัศนคติต่อวิชาชีพครุของผู้อ่านมีผลผ่านข้อเขียนเพื่อเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย: ศึกษาเปรียบเทียบ เที่ยวด้วยผลศึกษาได้" ม.ป.ก. (อัสดง)

สำเริง บุญเรืองรตน์. "ศักดิ์ทางใหม่ของการวิจัยการศึกษา." วารสารวิจัยผลการศึกษา. 2 (มกราคม- เมษายน) 2524: 3-9.

เสรีวงศ์ วิศวารักษ์. "องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิต
ปริญญาตรีทางการศึกษา." ศูนย์ศึกษา. 7 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2514):
45-59.

วิทยานิพนธ์

เงินทรัพย์ ธนาคุณกรกุล. "ความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาแมรัยมศึกษา บังคับวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

เจตนา ทองรักษ์. "สัมพันธภาพระหว่างความสำเร็จด้านจำนวนและเหตุผล เชิงนามธรรม
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา
แมรัยมศึกษา บังคับวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524

ฉันทนา จันต Rogik. "การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใน
กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสถิติวิทยา บังคับวิทยา
ลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ทรงรักษ์ สุวรรณธาดา. "ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในกรุงเทพมหานคร"
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาแมรัยมศึกษา บังคับวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2523.

ทศพร ประเสริฐลุล. "การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจ
ให้สัมฤทธิ์ สำหรับเด็กด้อยสัมฤทธิ์.". วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต บังคับวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ทองพูล บุญรึ่ง. "การศึกษาฐานะทางสังคมภูติ (sociometric status) มโนภาพแห่ง
ตน (self concept) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน academic achievement)
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3."
ปริญญา尼พนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประถมวิทยา, 2516.

ຮະສອບ ສ່ວນຮາກີບຕີ. "ຄວາມສິດເຫັນຂອງຜູ້ປົກຄວງທີ່ໄດ້ຕ່ອງຄຸນກາພຍອງໂຮງໄຮຍນປະຄມ-
ຕິກິຈາ ສັງກັດກຸງເທັກແຫນນຄຣ." ວິທຍານີພັນຮໍປົງລູ້າມຫາບັດທີ່ຕີ ລາຄວິຫາປະຄມ-
ຕິກິຈາ ປັນຍືຕິວິກິຈາສັບ ຖຸຟາລັງກຮອ້ມຫາວິກິຈາສັບ, 2525.

ບຸ້ຍໍ່າມ ຄີສະເອາດ. "ຮູ່ປະບົບຂອງຜົລກາຮໄຮຍນໃໝ່ໂຮງໄຮຍນ." ປົງລູ້າມຫາກີຈາຊູ້ບັດທີ່
ມາວິກິຈາສັບຄົນຄຣິນກຣີໂຮຜະປະສຸກນິມີຕຣ, 2524.

ປະນອມ ກົງກາລູ້ຈົນ. "ຄວາມສົ່ງທີ່ຮະຫວ່າງຜົລກາຮໄຮຍນເຕີມ ລົກພວດລ້ອມກາງບ້ານ
ບຮຽກາກຳໃນຫຼັນໄຮຍນ ອຸ່ນກາພຍອງກາຮສົນ ກັບຜົລສົມຖາກີກາກາຮໄຮຍນ ກຸ່ມ
ສົຮ້າງເລື່ອມປະສົບກາຮທີ່ຕີຕອງນັກໄຮຍນຫັ້ນປະຄມຕິກິຈາປີ 5." ວິທຍານີພັນຮໍ
ປົງລູ້າມຫາບັດທີ່ຕີ ລາຄວິຫາວິສົຍກາຮຕິກິຈາ ບັດທິວິກິຈາສັບ, 2526.

ປະລາກ ປັບກະຈຸດ. "ຄວາມສົ່ງທີ່ຮະຫວ່າງຜົລສົມຖາກີໃນຮັ່ງກິຈາກາສຳຕົວແຮງອຸງໃຈໄຟ
ສົມຖາກີ ແຮງອຸງໃຈໄຟສົ່ງທີ່ ແລະກາຮສິດແບບວິເນກນີຍ." ປົງລູ້າມຫາກີຈາ
ມາບັດທີ່ຕີ ວິທຍາສັບວິຫາກາຮຕິກິຈາ ປະລານນິມີຕຣ, 2516.

ບໍ່ຢູ່າ ແກ້ວກິໂຮ. "ຄວາມສິດເຫັນເກີຍກັບທັກທີ່ປົງປັບອົງແລະບທກທາກທີ່ກາດຫວັງຕ້ານວິຫາກາຮ
ຂອງຄຽງໃໝ່ໂຮງໄຮຍນປະຄມຕິກິຈາ ສັງກັດອົງກຳກາບບຣິຫາຮສ່ວນສົງຫວັດສູ່ພຣະລູກ."
ປົງລູ້ານີພັນຮໍກາຮຕິກິຈາມາບັດທີ່ຕີ. ມາວິກິຈາສັບຄົນຄຣິນກຣີໂຮຜະປະສຸກນິມີຕຣ,
2524.

ຫິກຸລ ເກຫຼປະຕິສົງ. "ກາຮວິເຄາະທົ່ວອົກປະກວບຄວາມຄັດຕິສົ່ງທີ່ກັບຜົລສົມຖາກີກາກາຮໄຮຍນ
ໄຮຍນຄສືຕໍາສຳຕົວຂອງນັກໄຮຍນຫັ້ນມັບຍົມຕິກິຈາຕອນປລາຍ." ປົງລູ້ານີພັນຮໍກາຮຕິກິຈາ
ມາບັດທີ່ຕີ. ມາວິກິຈາສັບຄົນຄຣິນກຣີໂຮຜະປະສຸກນິມີຕຣ 2522.

ຫິກີ່ເພີ່ນ ເບຍວຫວານ. "ອົກປະກວບປະກາກທີ່ເກີຍກັບສົມຖາກີຜົລກາຮໄຮຍນຍອງ
ນັກໄຮຍນຫັ້ນມັບຍົມຕິກິຈາຕອນປລາຍ." ວິທຍານີພັນຮໍປົງລູ້າມຫາບັດທີ່ຕີ ແນກວິປ້າວິສົຍ
ກາຮຕິກິຈາ ບັດທິວິກິຈາສັບ ຖຸຟາລັງກຮອ້ມຫາວິກິຈາສັບ, 2520.

ແພຣວິຫຼັກທີ່ ປະໂທນເທັກ. "ລົກງາະທາກຄຣບຄວ້າຍຂອງນັກໄຮຍນມັບຍົມຕິກິຈາກີໄຮຍຜູ້ຫ້ຳໃນ
ເຢຕບານນາວາ ກຸງເທັກແຫນນຄຣ ປິກາຮຕິກິຈາ 2516." ວິທຍານີພັນຮໍປົງລູ້າມຫາບັດທີ່ຕີ
ຄະຄຽດຄຸ້ມືຕົວ ຖຸຟາລັງກຮອ້ມຫາວິກິຈາສັບ, 2517.

รุ่งภา ศิริฯ. "ความสัมพันธ์ระหว่างอัฐมโนทินี ความเชื่อศาสนาจากภายในภัยนอกตน และสัมฤทธิผลทางการเรียน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

รำไพพรรณ์ ธรรมนิตร. "ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์จากการเรียน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 25.4.

รัตน์ วงศ์ยู่. "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์จากการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ก สังกัดองค์กรบริหารส่วนสังฆหราษฎร์ เชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

วรรณา รัตน์ วงศ์สุประเลิศ. "ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของแต่ละภาคการศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาศึกษาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

ส่องศรี ศรีรุ่งกดา. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาของเด็กวัยรุ่น." วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พ.ศ. 2511

สมบูรณ์ รัตตุรงค์. "สัมരถภาพสัมผ่องที่ล่วงผ่านต่อความลามารถในการเรียนเรื่องความปริญญาสิพธ์การศึกษานำมาบัณฑิต มหาวิทยาลัยคริสตจักรโรดส์ ประสานมิตร, 2511.

สุกัญญา ศิริเทียนศิริ. "สภาพแวดล้อมทางบ้านที่มีต่อผลการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น ในสังฆารักษ์พระนคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512.

สุขุมิ สัตระกุล. "องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์จากการเรียนวิชาภาษาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในสังฆารักษ์พระนคร." ปริญญาสิพธ์การศึกษานำมาบัณฑิต มหาวิทยาลัยคริสตจักรโรดส์ ประสานมิตร, 2524.

- สุมาส สังยศรี "ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ทางการเรียนกับลักษณะผลลัพธ์ทางบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๖." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาปัจจัย ภาควิชาชั้nmัธยมศึกษา ปัจจิตวิทยาสบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑.
- สุรศักดิ์ ออมรัตนศักดิ์. "การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้nmัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในภาคกลาง." ปริญญาดิษณรัการศึกษา มหาปัจจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๑.
- สุเทพ บุตรภิชา. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ การยอมรับตนเอง และผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีเดียว และมัธยมศึกษาปีสาม." ปริญญาดิษณรัมมหาปัจจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๑๗.
- สำเร็จ บุรฉัตร. "ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนสังฆารักษ์ร้อยเอ็ด เกี่ยวกับงานด้านวิชาการ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาปัจจัย แผนกวิชาประถมศึกษา ปัจจิตวิทยาสบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘.
- ✓ อรพินทร์ ฐุษม. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติความรู้เติม ลักษณะผลลัพธ์ทางบ้าน และถุงใจในผลลัพธ์ทางการเรียน กับผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาปัจจัย ภาควิชาชีววิทยา ศึกษา ปัจจิตวิทยาสบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓.
- อรษา เจริญพร. "ผลของเชื่อในเชิงการเรียนของนักเรียนชั้nmัธยมศึกษาปีสามและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้nmัธยมศึกษาปีสาม." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาปัจจัย ภาควิชาชีววิทยา มัธยมศึกษา ปัจจิตวิทยาสบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕.
- ยันวิทย์ วงศ์กนomo. "บทบาททางวิชาการของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนสังฆารักษ์ร้อยเอ็ด." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาปัจจัย แผนกวิชาประถมศึกษา ปัจจิตวิทยาสบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐.

Books

Anastasi, Anne. Psychology Testing. 2d ed. London: Macmillan Publishing Co., 1961.

Bloom, Benjamin S. Human Characteristics and School Learning. New York: McGraw-Hill Book Co., 1976.

Brach, G.H., & Hopkins, K.D. Stability of Educational Achievement. In G.H. Bracht K.D. Hopkins & J.C. Stanley (Eds.), Perspectives in Educational and Psychological Measurement. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1972 อ้างถึงใน Bloom B.S. Human Characteristics and School Learning. New York: McGraw-Hill Book Co., 1976.

Brookover, W.B., Shailey, T., & Paterson A. "Self-concept of Ability and School Achievement" . . . Sociology of Education, 1964. 271-278 อ้างถึงใน Purkey, William N. Self Concept and School Achievement. Englewood Cliff, New Jersey, Prentice-Hall, Inc., 1970.

Carroll, John B. "A Model of School Learning." Teacher College Record. 64 (May 1963), 723-733. อ้างถึงใน บุญชัย ศรีลักษณ์ "รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน." ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี 2524.

Garrison, Karl C., Kingston, Albert J., and Mc. Donald, Arthur S. Educational Psychology. 2nd. ed. New York: Appleton-Century-Crofts, 1964.

Harvighurst, Robert J., and Neugarten, Bernice L. Society and Education. Boston: Allyn and Bacon, Inc., 1967.

Hurlock, Elizabeth B. Devalopmental Psychology. : 3d. ed. New York : McGraw-Hill Company, 1898.

Kerlinger, F.N., and Pedhazur, E.J. Multiple Regression in Behavioral Research. New York: Holt, Rinehart, and Winston, 1973.

Loether, H.J. and Mc. Tavish, D.G. Descriptive Statistics for Sociologist. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1974,
อ้างถึงใน สังนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. องค์กรหนึ่งประสิทธิวิภาค
ของการประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร 2526. (อีกเล่มหนึ่ง)

Maddox, Harry. How to Study. London: The English Language Book Society, 1965.

Mc. Clelland, David C. The Achievement Motive. New York:
Appleton-Century Croffs, 1953. อ้างถึงใน ทศพ. ประเลิศชุลช์
"การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจให้สมถก"
สําหรับเด็กด้อยสมถก. รากยาเดินรัป ริษยา ดุษฎีบูลลิติ ภาควิชาจิตวิทยา
ศุภศาสตร์มหาวิทยาลัย 2525.

. The Achieving Society. Princeton, N.J.: D. Van Nostrand Co., 1961.

Payne, M.A. The Use of Data in Curriculum Decisions. Unpublished doctoral dissertation, University of Chicago, 1963. อ้างถึง
ใน Bloom B.S. Human Characteristics and School Learning.
New York: McGraw-Hill Book Co., 1976.

Piers, E.V. Manual For The Piers-Harris Children's Self Concept Scale.

ว่างถึงใน รุ่งนภา ศิมะ, "ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นนอนที่คืน ความเชื่อถือจำพวกใน ภัย nokton และสัมฤทธิผลทางการเรียน." วิทยานิพนร ปริญญามหาปัจจิต ภาควิชาสถิติวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

Purkey, William N. Self Concept and School Achievement. Englewood Cliff, New Jersey, Prentice-Hall, Inc., 1970.

Yamane, Taro. Statistic; An Introduction Analysis. 2d ed. New York : Harper & Row, 1970.

Articles

Abrego, Mildred Brown. "Children's Attitude Toward Arithmetic." The Arithematic Teacher, 13 (March 1966) : 206-208

Atein Sandra Lon. "The Interrelationship among Self Esteem Personal Values and Interpersonnel values;" The Journal of Educational Reserach. (July-August 1971) : 448-450.

Deutsch, Martin and Bert Brown. "School Influences in Negro-White Intelligence Differences." Journal of Social Issues. 20 (Aprill 1964) : 24-35.

Edward Dregalla Herbert. "Study of Predictors of Music Achievement Among Students form Selected High Schools of Nebraska." Dissertation Abstracts International. 44 (August 1983) : 420-A.

Fanimare Flora, "Reading and Self Concept." Journal of Reading. 11 (March 1968) : 448.

Francies, Hallie Davis. "Arithmetic Attitudes and Arithmetic Achievement of Fourth and Sixth Grade Students in Urban, Poverty Area Elementary Schools." Dissertation Abstracts International. 32 (September 1971): 1333-A.

Ghasemipur-Yazdi, Manuchehr. "The Prediction of Freshman Achievement at the University of Tehran," Dissertation Abstracts International. 39 (November 1978): 2775-A.

Glasman, Naftaly S. and Biniaminov Israel. "Input-Output Analysis of Schools." Review of Educational Research. 51 (Winter 1981): 509-539.

Good, Thomas L. "Classroom Research: A Decade of Progress." Educational Psychologest. 1983. Vol. 18, No. 3, 127-144

Jackson Morris Lee. "The Relationship between Self-Concepts and Academic Achievement among College Women." Dissertation Abstracts International. 40 (1979): 1280-A.

Jean Gloria, Archbold. "The Relationship between Teacher Perception of Principle Leadership Behavior and Students Reading Achievement in Selected Elementary Schools." Dissertation Abstracts International. 43 (December 1982): 1755-A.

Johnson, Angela Blanche. "Science Achievement, Scholastic Aptitude and Self Concept as Predictors of Success for the School Certificate General Certificate Examinations in Ordinary Level Chemistry and Physics of Pupils in Sierra Leone, West Africa," Dissertation Abstracts International. 39 (November 1978): 2854A.

Kraft, Richard J. "Student Background University Admission and Academic Achievement in the University of Thailand." Dissertation Abstracts International. 1969: 3379-A.

Loigman Bernard. "Relationship Between Social Adaptation and Academic Success of Tenth Grade Students in two Senior High School." Dissertation Abstracts International. 31 (January 1970): 3344-A.

Mastantuono, Albert Kenneth. "An Examination of Four Arithmetic Attitude Scales. " Dissertation Abstracts International. 32 (July 1971): 248-A.

Mill, Peggy Shappard Boyd. "A Comparative Study of the Self-Concept and Academic Achievement of Eight-Year-Old in Open and Traditional Classroom." Dissertation Abstracts International. 40 (March 1980): 5274A-5275A.

Morrer, William R. and Wilson, Robert C. "Family Relations of Bright High-achieving and Under-achieving Hight School Boys." Child Development. 32 (1961): 508-814.

Murray, J.P. "Student Attitude as a Measure of Teacher Performance." American Biology Teacher. (april 1975): 235-237.

Putty, Eddie Ross. "Predictors of Success in a Selected Community College Freshman English Writing Program," Dissertation Abstracts International. 40 (March 1980): 5018-A.

Raffini, James P. "The Relationship Between Resultant Achievement Motivation and College Student Examination Performance." Dissertation Abstracts International. 31 (1970.): 1085A-1086A.

- Redfield Doris L., and Rousseau Elaine W. "A Meta-analysis of Experimental Research on Teacher Questioning Behavior." Review of Educational Research. 51 (Summer 1981): 237-245.
- Roger Danley, Raymond. "A Study of Relationships between Environments and Student Achievement." Dissertation Abstracts International 43 (June 1983): 3795-A.
- Rogers, Carl M. and Others, "Social Comparison in the classroom: The Relationship Between Academic Achievement and Self-Concept." Journal of Educational Psychology. Vol. 70, No. 1 (1970): 50-51.
- Russell, Ivan L. "Motivation for School Achievement: Measurement and Validation." The Journal of Educational Research. 62 (February 1969): 263-266.
- Shore, Milton F. and Lerman, Alan H., "Parental Perceptions of the Student as Related to Academic Achievement in Jounior College." The Journal of Experimental Education. 30 (Summer 1960): 39.
- Song, Kae-Kyun. "Academic Achievement Motivation of Student of Agricultural Education and Its Relationship to Certain Variables," Dissertation Abstracts International. 32 (November 1970): 2571-A.
- Stein Sandra Lon. "The Interrelationship Among Self-Esteem Personal Values and Interpersonal Value. The Journal of Educational Research. (July-August 1971): 448-450.

Sue Smith, Lourie. "An Investigation of Nonintellectual Correlates of Academic Achievement in College Students. Dissertation Abstracts International. 44 (August 1983): 444-A.

Tangndtaisak, Pantipa. "Prediction of Success in First-Year College Mathematic for Students Enrolled in an Open-Admission University in Bangkok, Thailand. Dissertation Abstracts International. 1975: 3460-3461.

Taylor, Louise Kathleen. "Self-Concept Theory: A Correlational Study of Academic Self-Concept, Intellectual Achievement Responsibility, Social Cognition, and Reading Achievement for a Sample of Upper Elementary School Children," Dissertation Abstracts International. 40 (May 1980): 5801A.

Tewari, Mohinder Dev. "The Use of Path Analysis for Determining the Relative Significance of Selected Variables on Achievement in a Basic Mathematics Course," Dissertation Abstracts International. 40 (April 1980): 5351A.

Victor Manuel, "A Study of the Relationships between Socioeconomic Characteristics and Aspects of Mathematical Achievement of Primary School Children of Grades Four and Six in Costa Rica." Dissertation Abstracts International. 43 (February 1983): 2583-A.

Weiner Bernard. "Attribution Theory, Achievement Motivation and the Educational Process." Review of Educational Research. 42 (Spring 1972): 203-215.

Worthington, H., and Grant W. Claude. "Factors of Academic Success: A Multivariate Analysis." Journal of Educational Research. 65 (September 1971): 7-10.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปสงค์รวมมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

1. การวิเคราะห์เลี้นทาง

การวิเคราะห์เลี้นทาง เป็นวิธีการวิเคราะห์แบบหนึ่งในจำนวนการวิเคราะห์แบบพหุฐาน (Multivariate Technique) การใช้การวิเคราะห์เลี้นทางจะสามารถประเมินค่าความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม พร้อมทั้งแสดงความสัมพันธ์ภายใน (Interrelationships) ของตัวแปรแต่ละตัวกับตัวแปรอื่น ๆ ในรูปแบบที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์เลี้นทางนี้มีรากฐานมาจากรูปแบบเส้นเลี้นตรง (Linear Model) ถ้าจะกล่าวโดยรูปแล้วการวิเคราะห์เลี้นทางก็คือ การนำเสนอการวิเคราะห์ถดถอย (Regression) มายယายให้สัมภាយมากขึ้น (วิเชียร เกตุสิงห์ ผู้แปล 2523: 4)

การวิเคราะห์เลี้นทาง จะต้องกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในรูปที่เป็นลักษณะเด่นและผลลัพธ์ชัดเจน จากนั้นสังเคราะห์ความสัมประสิทธิ์เลี้นทางของรูปแบบ ซึ่งทำได้โดยการหาสมการถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression) หมาย ฯ ลักษณะตามรูปแบบที่กำหนดไว้ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Coefficient หรือค่า Beta weight) ที่ได้จากการต่าง ๆ คือ ค่าสัมประสิทธิ์เลี้นทางของรูปแบบ แล้วนำค่าสัมประสิทธิ์เลี้นทางที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เลี้นทาง ผลการวิเคราะห์จะเป็นการทดสอบการลือดคือสัองของรูปแบบตามลัมมูติกูนกับข้อมูล เชิงประสาท และยังช่วยปรับปรุงรูปแบบด้วย คือ สามารถบอกรู้ว่า จากหลักฐานตามข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาสามารถสนับสนุนการอ้างสาเหตุตามรูปแบบตามลัมมูติกูนหรือไม่ กรณีที่มีการปรับปรุงรูปแบบตามลัมมูติกูนแล้ว จะสามารถสนับสนุนการอ้างสาเหตุตามรูปแบบที่ปรับปรุงแล้วนั้นหรือไม่

การวิเคราะห์เลี้นทางมีข้อตกลง เป็องตัน ตั้งนี้

1. ระดับการวัดของตัวแปรต่าง ๆ อยู่ในระดับมาตราอินตรากาค (interval scale) หรือมาตราอัตราล่วง (ratio scale)
2. ตัวแปรต่าง ๆ ต้องมีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง (linear relation) เท่านั้น และเป็นการแสดงความสัมพันธ์ในแบบเหตุและผล
3. ตัวแปรรอบ้าง (residual variable) ในส่วนการถดถอยพหุคูณแต่ละส่วนการต้องมีการกระจายแบบสุ่ม ตัวแปรเหล่านี้ต้องไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเก่าที่อยู่ล่วงมาแล้วนั้น ๆ ด้วย
4. ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลในโน้มเตลนี้เป็นเหตุและผลทางตรงทางเดียว เท่านั้น ไม่ย้อนกลับ (recursive)

หลักการในการกำหนดรูปแบบตามลั่มมุตฐาน มีตั้งนี้ (บุญอุม ศรีลักษณ์ 2524: 145-146)

1. พิจารณาจากทฤษฎี แนวความคิด ประกอบกับวิจารณญาณของผู้วิจัย
2. พิจารณาจากแบบแผนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ
3. ปิดข้อตกลง เป็องตันของ การวิเคราะห์เลี้นทาง

2. การหาค่าสัมประสิทธิ์เลี้นทาง

2.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์เลี้นทางของรูปแบบตามลั่มมุตฐาน

ค่าสัมประสิทธิ์เลี้นทางตามรูปแบบตามลั่มมุตฐาน ตั้งในแผนภูมิที่ 1 ได้จากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตราฐาน (β eta weight) ของส่วนการถดถอยพหุคูณ 6 ลั่มการศึกษา

สมการที่ 1 คุณภาพของ การล้วน เป็นตัวแปรเกณฑ์

ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของครุฑ์ เป็นตัวแปรอิสระ

- สมการที่ 2 หัวหน้าศูนย์ต่อวิชาที่เรียนเป็นตัวแปรเกณฑ์
คุณภาพของ การสอน เป็นตัวแปรอิสระ
- สมการที่ 3 แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรเกณฑ์
ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของครูใหญ่ คุณภาพของ การสอน
เป็นตัวแปรอิสระ
- สมการที่ 4 มโนภาพเกี่ยวกับตน เอง เป็นตัวแปรเกณฑ์
แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ และ คุณภาพของ การสอน เป็นตัวแปรอิสระ
- สมการที่ 5 ความรู้พื้นฐาน เศรษฐ์ เป็นตัวแปรเกณฑ์
มโนภาพเกี่ยวกับตน เอง หัวหน้าศูนย์ต่อวิชาที่เรียน ความสัมพันธ์
ภายในครัวเรือน ฐานะทาง เศรษฐกิจ และ ความถนัดทาง
การเรียน เป็นตัวแปรอิสระ
- สมการที่ 6 ผลสัมฤทธิ์จากการเรียน เป็นตัวแปรเกณฑ์
ตัวแปร 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 9 เป็นตัวแปร
อิสระ

ค่าสัมประสิทธิ์ เลี้ยว่างที่ได้จากการ แล้วในตารางที่ 9

ศูนย์วิทยบรังสีพยากรณ์ รุ่นพัฒนารัมมหawiทัยภัลัย

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์เลี้นทางที่ໄค็ตากล่มการ

ล่มการที่	สัมประสิทธิ์เลี้นทาง	F	R^2	ของล่มการ	F ของล่มการ
<i>B</i>					
1	P_{34} = .081*	3.99		.007	3.99*
2	P_{73} = .424*	132.87		.180	132.87*
3	P_{54} = .011	.07		.004	1.22
	P_{53} = .062	2.29			
4	P_{65} = .227*	33.54		.073	23.94*
	P_{63} = .134*	11.68			
5	P_{86} = .057	1.83			
	P_{87} = .155*	11.08			
	P_{82} = -.001	.00		.227	35.43*
	P_{81} = .051	1.88			
	P_{89} = .408*	121.26			
6	$P_{10,1}$ = .015	.14			
	$P_{10,2}$ = -.070	2.67			
	$P_{10,3}$ = -.062	2.10			
	$P_{10,4}$ = -.123*	10.37			
	$P_{10,5}$ = .008	.04		.140	10.83*
	$P_{10,6}$ = .067	2.17			
	$P_{10,7}$ = .065	2.18			
	$P_{10,8}$ = .318*	51.95			
	$P_{10,9}$ = .003	.01			

* $p < .05$

2.2 การหาค่าสัมประสิทธิ์เล้นทางตามรูปแบบที่ปรับปรุงแล้ว

ค่าสัมประสิทธิ์เล้นทางตามรูปแบบที่ปรับปรุงแล้ว ได้จากการหาค่าสัมประสิทธิ์การตัดถอยมาตรฐานของล้มการตัดถอย 6 ล้มการ ศี๊อ

ล้มการที่ 1 คุณภาพของกลไกล้ม เป็นตัวแปร เกณฑ์

ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของครุฑ์เป็นตัวแปร มีส่วนร่วม

ล้มการที่ 2 หัวหน้าศูนย์เรียน เป็นตัวแปร เกณฑ์

คุณภาพของกลไกล้ม เป็นตัวแปร มีส่วนร่วม

ล้มการที่ 3 แรงจูงใจ ไม่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปร เกณฑ์

คุณภาพของกลไกล้ม เป็นตัวแปร มีส่วนร่วม

ล้มการที่ 4 มโนภาคเกี่ยวกับตน เอง เป็นตัวแปร เกณฑ์

แรงจูงใจ ไม่สัมฤทธิ์ และ คุณภาพของกลไกล้ม เป็นตัวแปร มีส่วนร่วม

ล้มการที่ 5 ความรู้พื้นฐานเดิม เป็นตัว เกณฑ์ มโนภาคเกี่ยวกับตน เอง

หัวหน้าศูนย์เรียน ฐานะทาง เศรษฐกิจ และ ความมั่นคงทาง การ เรียน เป็นตัวแปร มีส่วนร่วม

การ เรียน เป็นตัวแปร มีส่วนร่วม

ล้มการที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เป็นตัวแปร เกณฑ์

ความสัมพันธ์ภายในครุภบครัว คุณภาพของกลไกล้ม

ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของครุฑ์ ไม่ มโนภาคเกี่ยวกับ

ตน เอง หัวหน้าศูนย์เรียน และ ความรู้พื้นฐานเดิม เป็น

ตัวแปร มีส่วนร่วม

ค่าสัมประสิทธิ์เล้นทางที่ได้จากการ แล้วในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์เลี้นกางค์ได้จากการล่อมการ

ล่อมการที่	สัมประสิทธิ์เลี้นกางค์	F	R^2 ของล่อมการ	F ของล่อมการ
1	P_{34} = .081*	3.99	.007	3.99*
2	P_{73} = .424*	132.87	.180	132.87*
3	P_{53} = .063	2.38	.004	2.38
4	P_{65} = .227*	33.54	.073	23.94*
	P_{63} = .134*	11.68		
5	P_{86} = .057	2.07	.227	44.36*
	P_{87} = .155*	17.13		
	P_{81} = .051	1.93		
	P_{89} = .408*	121.75		
6	$P_{10, 2} = -.067$	2.57	.140	16.28*
	$P_{10, 3} = -.062$	2.15		
	$P_{10, 4} = -.122*$	10.32		
	$P_{10, 6} = .072$	2.67		
	$P_{10, 7} = .065$	2.21		
	$P_{10, 8} = .322*$	67.15		

*
 $p < .05$

3. การล่ำการพยากรณ์ในรูปคณิตศาสตร์ และล่ำการแสดงของค์ประกอบของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัว

จากรูปแบบของระบบล่าเหตุของตัวแปร เมื่อใช้ผลลัพธ์ในวิชาคณิตศาสตร์เป็นเกณฑ์ ดังในแผนภูมิที่ 4 สามารถล่ำการพยากรณ์ในรูปของคณิตศาสตร์ของตัวแปรบางตัวได้ดังนี้

$$1. z_3 = P_{34}z_4 + e_3$$

$$2. z_5 = P_{53}z_3 + e_5$$

$$3. z_7 = P_{73}z_3 + e_7$$

$$4. z_6 = P_{65}z_5 + P_{63}z_3 + e_6 \quad \checkmark$$

$$5. z_8 = P_{86}z_6 + P_{87}z_7 + P_{81}z_1 + P_{89}z_9 + e_8$$

$$6. z_{10} = P_{10,4}z_4 + P_{10,3}z_3 + P_{10,6}z_6 + P_{10,7}z_7 \\ + P_{10,8}z_8 + P_{10,2}z_2 + e_{10} \quad \text{ๆๆ}$$

จากล่ำการตั้งกล่าวมี สามารถหาองค์ประกอบของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{หาก } r_{34} &= \frac{\sum z_3 z_4}{N} \\ &= \frac{\sum z_4 (P_{34}z_4 + e_3)}{N} \quad (\text{จากการแทนค่า } z_3) \\ &= \frac{P_{34} \sum z_4^2}{N} \quad (\sum e_3 = 0) \\ &= P_{34} \quad \left(\frac{\sum z_4^2}{N} = 1 \right) \end{aligned}$$

จากการแทนค่าและคำนวณการในลักษณะเดียวกันนี้ จะได้สมการแล้วดังของคปะกอบ
ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ ดังนี้

$$r_{35} = P_{53}$$

$$r_{37} = P_{73}$$

$$r_{36} = P_{63} + P_{65} r_{35}$$

$$r_{56} = P_{65} + P_{63} r_{35}$$

$$r_{18} = P_{81} + P_{86} r_{16} + P_{87} r_{17} + P_{89} r_{19}$$

$$r_{68} = P_{86} + P_{81} r_{16} + P_{87} r_{67} + P_{89} r_{69}$$

$$r_{78} = P_{87} + P_{81} r_{17} + P_{86} r_{76} + P_{89} r_{79}$$

$$r_{98} = P_{89} + P_{81} r_{19} + P_{86} r_{96} + P_{87} r_{97}$$

$$\begin{aligned} r_{2,10} = & P_{10,2} + P_{10,3} r_{23} + P_{10,4} r_{24} + P_{10,6} r_{26} + P_{10,7} r_{27} \\ & + P_{10,8} r_{28} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{3,10} = & P_{10,3} + P_{10,2} r_{32} + P_{10,4} r_{34} + P_{10,6} r_{36} + P_{10,7} r_{37} \\ & + P_{10,8} r_{38} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{4,10} = & P_{10,4} + P_{10,2} r_{42} + P_{10,3} r_{43} + P_{10,6} r_{46} + P_{10,7} r_{47} \\ & + P_{10,8} r_{48} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{6,10} = & P_{10,6} + P_{10,2} r_{62} + P_{10,3} r_{63} + P_{10,4} r_{64} + P_{10,7} r_{67} \\ & + P_{10,8} r_{68} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{7,10} = & P_{10,7} + P_{10,2} r_{72} + P_{10,3} r_{73} + P_{10,4} r_{74} + P_{10,6} r_{76} \\ & + P_{10,8} r_{78} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{8,10} = & P_{10,8} + P_{10,2} r_{82} + P_{10,3} r_{83} + P_{10,4} r_{84} + P_{10,6} r_{86} \\ & + P_{10,7} r_{87} \end{aligned}$$

4. การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง

จากลักษณะการแลดูของค่าประกอบของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ เมื่อแทนค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางลงในจะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ ดังนี้

$$r_{34} = .081$$

$$r_{35} = .063$$

$$r_{37} = .424$$

$$r_{36} = .134 + .227(.063) = .148$$

$$r_{56} = .227 + .134(.063) = .236$$

$$r_{18} = .051 + .051(.229) + .155(.017) + .408(.098) = .107$$

$$r_{68} = .057 + .051(.229) + .155(.295) + .408(.247) = .216$$

$$r_{78} = .155 + .051(.017) + .057(.295) + .408(.069) = .201$$

$$r_{98} = .408 + .051(.107) + .057(.248) + .155(.215) = .461$$

$$\begin{aligned} r_{2,10} &= .067 - .062(.166) - .122(.013) + .072(.424) \\ &\quad + .065(.153) + .322(.089) = -.010 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{3,10} &= - .062 + .067(.166) - .122(.081) + .072(.148) \\ &\quad + .065(.424) + .322(.144) = .002 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{4,10} &= - .122 + .067(.013) - .062(.081) + .072(.026) \\ &\quad + .065(-.015) + .322(.002) = -.133 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{6,10} &= .072 + .067(.424) - .062(.148) - .122(.026) \\ &\quad + .065(.295) + .322(.215) = .120 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{7,10} &= .065 + .067(.153) - .062(.424) - .122(-.015) \\ &\quad + .072(.295) + .322(.201) = .116 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} r_{8,10} &= .322 + .067(.089) - .062(.144) - .122(.001) \\ &\quad + .072(.215) + .065(.201) = .336 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ๔แบบสืบถานลักษณะเด่นทางบ้านคำชี้แจง

แบบสืบถานฉบับนี้ถือความเกี่ยวกับบริการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และลักษณะเด่นของครอบครัว โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับความจริงมากที่สุด ขอรับรองว่าคำตอบที่จะใช้จากนักเรียน จะเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาเป็นอย่างมาก และจะไม่กระทบกระเทือนต่อผลการเรียนใด ๆ ทั้งสิ้นพร้อมกับจะรักษาไว้เป็นความลับ

ตัวอย่าง

พ่อแม่ หรือผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน

☐ ทุกครั้ง	☐ เกือบทุกครั้ง
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

ธีมตอบ

นักเรียนถือมีคิดเห็นดูว่า เท่าที่ผ่านมาพ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติอย่างไร ถ้ารับฟังความคิดเห็นทุกครั้ง ก็ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ทุกครั้ง ถ้ารับฟังความคิดเห็นเกือบทุกครั้ง ก็ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เกือบทุกครั้ง ถ้าไม่ค่อยรับฟัง หรือนาน ๆ จะรับฟังสักครั้ง ก็ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง น้อยครั้ง

ถ้าไม่เคยรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเลย ก็ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่เคยเลย

(จะทำให้ครบถ้วน อ่านข้อใดข้อหนึ่ง)

ຫ້ອຍ່າງ ຂ້ອຄໍາຖາມ

1. ພ່ອແມ່ ທີ່ຮູ້ຜູ້ປັກຄອງຂອງນັກເຮືຍໃຫ້ການສົ່ງເສີມດ້ານການເຮືຍຂອງນັກເຮືຍ

☐ ມາກທີ່ສຸດ	☐ ມາກ
☐ ນ້ອຍ	☐ ນ້ອຍທີ່ສຸດ

6. ພ່ອແມ່ ທີ່ຮູ້ຜູ້ປັກຄອງຂອງນັກເຮືຍ ມັກຈະກະເລາກກົ່ນ

☐ ບ່ອຍຄົ້ງ	☐ ຄ່ອນຫ້າງບ່ອຍ
☐ ນ້ອຍຄົ້ງ	☐ ໄມ່ເຄຍເລຍ

8. ເນື່ອຄນໄຕຄນໜຶ່ງໃນຄຮບຄວາງທີ່ມີຕະຫຼາກພ່ອແມ່ທີ່ຮູ້ຜູ້ປັກຄອງວ່າກ່າລ່າວ່າວ່າຍ່າງຮູນແຮງ

☐ ຖຸກຄົ້ງ	☐ ເກືອບຖຸກຄົ້ງ
☐ ນ້ອຍຄົ້ງ	☐ ໄມ່ເຄຍເລຍ

10. ພ່ອແມ່ ສິນອັງ ທີ່ຮູ້ຜູ້ປັກຄອງຂອງນັກເຮືຍ ໃຫ້ຄວາມເວາໄລໃລ່ຕ່ອງກຳເຮືຍໃນຍາມເຈັບປ່ວຍ

☐ ມາກທີ່ສຸດ	☐ ມາກ
☐ ນ້ອຍ	☐ ນ້ອຍທີ່ສຸດ

11. ຄຮບຄວາງຂອງນັກເຮືຍມັກຢາດແຄລນເຈີນ ທີ່ຈະໄຂ້ຈ່າຍເປັນຄໍາຫາຫາກາຍໃນຄຮບຄວາງ

☐ ບ່ອຍຄົ້ງ	☐ ຄ່ອນຫ້າງບ່ອຍ
☐ ນ້ອຍຄົ້ງ	☐ ໄມ່ເຄຍເລຍ

12. ນັກເຮືຍຕ້ອງຫຼຸດໂຮງເຮືຍ ເພື່ອຢ່າຍພ່ອແມ່ທີ່ຮູ້ຜູ້ປັກຄອງທ່າງໄດ້

☐ ບ່ອຍຄົ້ງ	☐ ຄ່ອນຫ້າງບ່ອຍ
☐ ນ້ອຍຄົ້ງ	☐ ໄມ່ເຄຍເລຍ

15. ນັກເຮືຍມັກຢາດແຄລນເຈີນ ສ້າහຮັບຫຼູ້ຂອງໄຟລ່ວນທີ່ຈຳເປັນ

☐ ບ່ອຍຄົ້ງ	☐ ຄ່ອນຫ້າງບ່ອຍ
☐ ນ້ອຍຄົ້ງ	☐ ໄມ່ເຄຍເລຍ

18. ຄຮບຄວາງຂອງນັກເຮືຍມີປ່ຽນຫາ ເກີ່ວາກັບໜີ້ສິນໃນຄຮບຄວາງ

☐ ມາກທີ່ສຸດ	☐ ມາກ
☐ ນ້ອຍ	☐ ໄມ່ສ່ຽນຫາ

แบบสื่อสอนภาษาอังกฤษในไฟล์มีติกซ์

คำชี้แจง

แบบสื่อสอนภาษาอังกฤษที่นักเรียนจะทำต่อไปนี้ เป็นการสอนเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น รวมถึงสีกษณะและมิสัยศรีนักเรียนมักประพฤติปฏิบัติ ด้วยเหตุผลใดๆ ในปัจจุบันที่ผิดหรือถูก เพราะแต่ละคนบ่อมีความรู้สึกนิยมคิดและมีลักษณะมิสัยแตกต่างกัน สิ่งสำคัญที่สุดของ การตอบแบบสื่อสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนจะต้องพยายามตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง ให้มากที่สุด คำตอบเหล่านี้จะไม่มีผลต่อหัวเรียนไม่ว่าจะในทางหนึ่งทางใดก็ตาม

ข้อควรระวังในการตอบของนักเรียนศิริ โปรดอย่าได้เข้าใจว่าเด็กหรือทำเครื่องหมาย ได้ ๆ ลงในกระดาษแบบสื่อสอนภาษา การตอบนั้นให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายภาษาบาก (X) ลงในกระดาษคำตอบที่แยกให้ นักเรียนจะต้องทราบดีแล้วว่าข้อที่นักเรียนอ่านในแบบสื่อสอนภาษา กับข้อที่นักเรียนเขียน เมื่อตอบในกระดาษคำตอบตรงกันหรือไม่ และโปรดอย่าลืมว่าในข้อหนึ่ง ๆ นักเรียนมีสิทธิ์จะการตอบได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

rukikarathob

ในกระดาษคำตอบจะมีปุ่งให้นักเรียนเลือกตอบอยู่ 5 ช่องค้ายกนิ้น ให้แต่ละปุ่ง จะมีข้อความต่าง ๆ เรียงตามลำดับจาก "จริงที่สุด" ไปจนถึง "ไม่จริงเลย" ตั้งตัวอย่าง ข้างล่างนี้

จริงที่สุด	จริง	จริงครึ่งเศีย	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
1				
2				

นักเรียนจะต้องอ่านข้อความในแบบล้อบathamที่ลักษ้อ ที่จาระกว่าข้อความนั้นเป็น
จริงเทียงใด หากเป็นจริงมากก็ให้นักเรียนกาตตอบในช่องแรก (จริงคือ) ถ้าหาก
เป็นจริง แต่ไม่ถึงเป็นจริงคือสุด ก็ให้กาตอบในช่องที่ 2 (จริง) ถ้าหากเป็นจริงและไม่จริง
พอ ๆ กัน ก็ให้กาตอบลงในช่องที่ 3 (จริงครึ่งเดียว) ถ้าเป็นความจริงอยู่น้อยก็ให้กา
ตอบในช่องที่ 4 (จริงน้อย) และถ้าไม่มีความเป็นจริงเลยแม้แต่น้อย ก็ให้กาตอบในช่อง
สุดท้าย (ไม่จริงเลย)

เพื่อความเข้าใจยิ่งขึ้น โปรดศึกษาด้วยต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ข้อความในแบบล้อบatham : ข้าพเจ้าพยาຍາມอย่างยิ่งที่จะสอบให้ได้อันดับ 1 ของ
โรงเรียน

จากข้อความข้างต้น นักเรียนจะต้องนำมาพิจารณาดูว่า ตนอาจมีลักษณะ
เป็นนั้นหรือไม่เทียงใด ถ้าหากนักเรียนมีความรู้สึกว่า ตนอาจมีความพยาຍาอย่างมาก
ที่สุดจริง ๆ ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถสอบได้เป็นอันดับ 1 ของโรงเรียนก็ตาม ก็ให้นักเรียน
กาเครื่องหมาย ลงในช่อง "จริงคือสุด" ต่อแล้วดังไว้ข้างล่างนี้

จริงคือสุด	จริง	จริงครึ่งเดียว	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
☒				
☒				

ตัวอย่าง ข้อคิดเห็น

1. ข้าพเจ้ามีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำอะไรให้ดีเด่นกว่าที่ตั้งใจไว้
10. เพื่อนที่ข้าพเจ้ายื่นหนังสือเป็นคนที่ดูแลความหวังไว้สูง
20. ข้าพเจ้ายื่นเรียนในวิชาที่ไม่มีการสอนเลย
30. ข้าพเจ้ายื่นทำงานด้วยความคิดของตนเอง และไม่ยื่นทำตามผู้อื่น
40. มือญี่ปุ่นเครื่องที่ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานอะไรมาก่อนหนึ่ง แต่ทำไปไม่นานนัก ข้าพเจ้าก็จะเกิดความเบื่อ และหยุดทำ
50. งานที่ข้าพเจ้าพอใช้ก็จะทำบ้างยิ่ง些 งานที่ข้าพเจ้าได้ใช้ความลามารاثอนของตนเองอย่างเต็มที่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบส่อสอบถามชนูปภาพเกี่ยวกับคนสอง

คำศัพด์และ

ต่อไปนี้เป็นข้อความอธิบายถึงความรู้สึก หรือความคิดเกี่ยวกับคนสอง นักเรียน
ประกอบด้วยข้อความในแต่ละข้อ แล้วใช้เครื่องหมายภาษากราฟิก (\times) ที่สามารถบ่งว่า จริง
หรือ ไม่จริง ในกระดาษคำตอบให้ตรงกับความรู้สึก หรือความคิดของนักเรียนที่สุด เพียง
คำตอบเดียว คำตอบของนักเรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด เพราะคำตอบที่ตีที่สุด คือ
คำตอบที่ตรงกับลักษณะที่เป็นจริงของตัวนักเรียนเองมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความในแบบส่อสอบถาม : ฉันชอบเรียนหนังสือ

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว ศิลปะนักเรียนเป็นจริงตามนั้น ก็ให้นักเรียนทำ
เครื่องหมาย \times ลงในช่อง "จริง" ในกระดาษคำตอบ ตัวแล้วลงไว้ข้างล่างนี้

	จริง	ไม่จริง
1	\times	
2		

แต่ถ้านักเรียนคิดว่าไม่เป็นจริงตามนั้น ศิลปะนักเรียนไม่ชอบเรียน นักเรียนก็ทำ
เครื่องหมาย \times ลงในช่อง "ไม่จริง" ตัวแล้วลงไว้ข้างล่างนี้

	จริง	ไม่จริง
1		\times
2		

ข้อสังเกตในการตอบ

1. นักเรียนไม่ควรเสียเวลาอยู่กับข้อใดข้อหนึ่งนานเกินไป จะตอบให้ตรงกับความรู้สึก หรือความคิดที่เกิดขึ้นจริงมาก
2. อ่านเข้าใจดีแล้ว หรือทำเครื่องหมายใต้ ๆ ลงในแบบล้อบถาม
3. คำตอบของนักเรียนจะไม่กระทบกระเทือนต่อนักเรียนแต่อย่างใด จะเน้นขอให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง
4. ถูกากข้อในแบบล้อบถามให้ตรงกับในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง ข้อคำถาม

1. เพื่อนร่วมชั้นเห็นสิ่งไหนเป็นตัวตลก
5. สิ่งใดเป็นคนเก่ง
9. เมื่อสิ่งใดยืน สิ่งจะเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง
11. ไม่ค่อยยกคนนิยมสัก
16. สิ่งใดมีความคิดศรี
18. สิ่งใดก่ออะไรตามใจสั่น
26. สิ่งใดทำงานเกี่ยวกับการเรียน เสร็จช้า
32. สิ่งใดชอบอย่างไร ก็คงว่าเพื่อนของสิ่ง
34. สิ่งใดมีความยุ่งยากใจบ่อย ๆ
37. สิ่งใดมีลักษณะนั้น เรื่องนั้นเรื่องนี้อยู่ตลอดเวลา
45. สิ่งใดเกี่ยดโรงเรียน
49. เพื่อนร่วมชั้นเห็นสิ่งใดเป็นคนมีความคิดศรี
51. สิ่งใดเพื่อนมาก
55. สิ่งใดยากทำอะไรอยู่เรื่อย ๆ
66. สิ่งใดมีสมสิ่งที่เรียนมาแล้ว
67. สิ่งใดเป็นคนเข้ากับผู้อื่นได้ด้วย
70. สิ่งอ่านหนังสือเก่ง

แบบรับที่ค้นคุณศิริกานต์ค่าล์ตัน

คำชี้แจง

ต่อไปนี้เป็นการตอบเกี่ยวกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ โดยมีข้อความให้อ่านเพื่อที่จะคุ้นเคยกับเรียนมีความรู้สึกเป็นเทียบกับข้อความบ้างไหม หรือมากน้อยเพียงใด ตั้งนิ้นลงในกระดาษตามความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียน ในแต่ละข้อจะมีข้อจำกัดทางภาษา เช่น ใช้ภาษาไทย ใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่นๆ ให้เลือกตอบ 5 ช่อง (อยู่ในกระดาษคำตอบ) โปรดอ่านข้อความว่าควรตอบในช่องใด และให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องนั้นตามความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียน.

ตัวอย่าง

ข้อความในแบบรับที่ค้นคุณศิริกานต์ค่าล์ตัน : ฉันชอบทำเลขคณิต เพราะสนุกสนานมาก
ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

จากข้อความข้างต้น นักเรียนจะต้องพิจารณาดูว่า ตนเองมีความรู้สึกเป็นเทียบ กับข้อความบ้างไหม หรือมากน้อยเพียงใด ถ้าหากนักเรียนมีความรู้สึกว่า ตนเองเห็นด้วย ก็ให้หักเครื่องหมาย X ลงในช่อง "เห็นด้วย" ตั้งแต่ลงไว้ข้างล่างนี้

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	X			

ข้อควรระวัง โปรดอย่าได้ซื้อเตียน หรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในกระดาษแบบรับที่ค้นคุณศิริกานต์ค่าล์ตัน

ตัวอย่าง ข้อคำถาม

1. วิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่สืบความสันติและมีประโยชน์ควรแก่การศึกษา
2. สัมชัยบุญคณิตศาสตร์ เพราะวิชาคณิตศาสตร์จะช่วยฝึกแผนให้คนคล่องแคลด
3. วิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ทำให้สัมความกระตือรือร้นในการทำงาน
4. วิชาคณิตศาสตร์นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มั่นคง
5. สัมชัยหนังสือเชิงงานมากกว่าหนังสือคณิตศาสตร์
7. สัมสามารถตอบปัญหา วิชาคณิตศาสตร์ได้ถูกว่าตอบปัญหา วิชาอื่น
8. สัมชอบทำงานเป็น ๆ มากกว่าการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
10. สัมชอบศึกษาแนวมากกว่าอ่านหนังสือต่าง ๆ
12. สัมรู้สึกว่าวิชาคณิตศาสตร์ยังเรียนยังน่าเบื่อ
13. วิชาคณิตศาสตร์ไม่ค่อยสนุก หรือเพลิดเพลิน
14. วิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่น่าเรียน และช่วยให้ศึกษาเข้ม เต็ม
17. การตอบปัญหาทางคณิตศาสตร์เป็นเรื่องที่สัมไม่สนใจ
18. สัมรู้สึกว่าวิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่สนับสนุน
19. ถ้าวิชาคณิตศาสตร์ไม่สืดอยู่ในหลักสูตร สัมจะหีบใจมาก
20. ช้ารอมง เรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นช้า ไม่สนเรียนด้วยความลุกส่วน
22. วิชาคณิตศาสตร์น่าจะ เผยเวลาเรียนให้มากกว่านี้
23. สัมรู้สึกหนักใจ เมื่อถึงเวลาสอบวิชาคณิตศาสตร์
24. สัมรู้สึกวิเคราะห์ความมั่นใจมากในเวลาศึกษาแนวคณิตศาสตร์
25. คนคล่องแคลด เรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้อย่างรวดเร็ว
26. วิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่เข้าใจยากกว่าวิชาอื่น
28. สัมรู้สึกไม่ลับابายใจ เมื่อครูให้ทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์
29. สัมคิดว่าวิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ง่ายกว่าวิชาอื่น
30. สัมพยายามเรียนคณิตศาสตร์มากเพียงไร สัมก็ไม่เข้าใจคณิตศาสตร์อยู่ที่นั่นเอง

แบบสื่อสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพของการล่อ

คำจำกัดความ

ให้ศิษยากรณาข้อความในแต่ละข้อ โดยศิษยากรทวนดูว่าจากการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ในชั้น ป. 6 ในห้องเรียนของนักเรียนเท่าที่ผ่านมาตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันนี้ความเป็นจริง อย่างไร โปรดอ่านข้อความแล้วเลือกเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ขอรับรองว่าคำตอบศิษย์จริงใจจากนักเรียน จะเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาเป็นอย่างมาก และจะไม่กระทบกระเทือนต่อผลการเรียนใด ๆ ทั้งสิ้น พร้อมกับจะรักษาไว้เป็นความลับ

ตัวอย่าง

ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ครุภูล่อนได้สังเกตกรรมเป็นกี่นา่ล่นใจ

☐ <u>มาก</u>	☐ <u>ค่อนข้างมาก</u>
☐ <u>น้อย</u>	☐ <u>น้อยที่สุด</u>

วิธีตอบ

นักเรียนก็มาศึกษาทบทวนดูว่าเท่าที่ผ่านมาตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันนี้ ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นั้น กิจกรรมศิครุสต์มีความน่าล่นใจเพียงใด

ถ้ากิจกรรมศิครุสต์กระตุ้นให้นักเรียนล่นใจเรียนทุกครั้ง ก็ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง มาก

ถ้ากิจกรรมศิครุสต์กระตุ้นให้นักเรียนล่นใจเรียนเกือบทุกครั้ง ก็ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ค่อนข้างมาก

ถ้ากิจกรรมศิครุสต์ไม่ค่อยน่าล่นใจมากนัก ก็ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง น้อย

ถ้ากิจกรรมศิครุสต์ไม่น่าล่นใจเลย ก็ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง น้อยที่สุด
(จะทำให้ครบถ้วนข้อ อาย่า เว้นข้อใดข้อหนึ่ง)

1. ก่อนที่จะทำการล่วงเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ครูจะชี้แจงให้ทราบถึงวิธีการเรียน หัวเรื่องต่าง ๆ ที่จะต้องเรียน

- ทุกครั้ง เกือบทุกครั้ง
 น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

2. ในการล่วงเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนได้สรุปกระบวนการล่วงประกอบการล่วงต่าง เรื่อง และเป็นประจำอย่างมาก

- บ่อยครั้ง ค่อนข้างบ่อย
 น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

3. ในการล่วงเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ครูจะส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิด หรือค้นหาคำตอบด้วยตนเอง

- บ่อยครั้ง ค่อนข้างบ่อย
 น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

4. ในการล่วงเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม

- บ่อยครั้ง ค่อนข้างบ่อย
 น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

5. ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

- มาก ค่อนข้างมาก
 น้อย ไม่เคยเลย

6. ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ มีความเข้าใจนักเรียน และรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน

- ทุกครั้ง เกือบทุกครั้ง
 น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

7. การอธิบายของครูช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เรียนในวิชาคณิตศาสตร์

- มาก ค่อนข้างมาก
 พอดีมาก น้อย

8. เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่เรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ครูได้ช่วยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ

☐ บ่อยครั้ง	☐ ค่อนข้างบ่อย
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

9. ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เมื่อนักเรียนตอบผิดหรือเข้าใจผิด ครูได้ช่วยซึ่งให้เห็นแนวคิดที่ถูกต้อง

☐ ทุกครั้ง	☐ เกือบทุกครั้ง
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

10. เวลา_nักเรียนตอบคำถูกต้อง ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์จะบอกว่าถูกต้อง หรือกล่าวคำชมเชย

☐ บ่อยครั้ง	☐ ค่อนข้างบ่อย
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

11. เวลา_nักเรียนตอบคำถูกต้อง ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์จะตั้งคำถูกต้องให้เจ้ายลัง หรือกระตุ้นให้นักเรียนคิดใหม่

☐ บ่อยครั้ง	☐ ค่อนข้างบ่อย
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

12. เมื่อนักเรียนเกิดความสับสน ฉะมีความกล้าที่จะยกถกความคุณผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์

☐ มาก	☐ ค่อนข้างมาก
☐ น้อย	☐ ไม่กล้าถกถก

13. ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ได้ใช้เวลาสอนเพิ่มเติมในเรื่องที่นักเรียนไม่ค่อยเข้าใจ

☐ บ่อยครั้ง	☐ ค่อนข้างบ่อย
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

14. ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ได้ใช้เวลาพิเศษที่นักเรียนไม่สามารถอ่านมาทำภาระอธิบายช่วยป้อมเสริมผู้ที่เรียนอ่อนในวิชาคณิตศาสตร์

☐ บ่อยครั้ง	☐ ค่อนข้างบ่อย
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

15. ใน การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ครูได้ทำการทดสอบเพื่อความก้าวหน้าของนักเรียน

☐ บ่อยครั้ง	☐ ค่อนข้างบ่อย
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

16. ภายหลังการทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ ครูได้นำexam มาชี้แจงและประเมินความรู้ให้ผู้เรียน

☐ ทุกครั้ง	☐ เกือบทุกครั้ง
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

17. ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ มีความกระตือรือร้น และคล่องแคล่วในการสอน

☐ มาก	☐ ค่อนข้างมาก
☐ พอดีมีควร	☐ น้อย

18. ครูผู้สอนมักจะสอบถามแล้วใส่ในขณะทำการสอนในช่วงเรียนวิชาคณิตศาสตร์

☐ มาก	☐ ค่อนข้างมาก
☐ น้อย	☐ ไม่เคยเลย

19. นักเรียนรู้สึกพอใจต่อการเรียนการสอนในวิชาคณิตศาสตร์

☐ มาก	☐ ค่อนข้างมาก
☐ น้อย	☐ ไม่เคยเลย

20. หลังจากที่ได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์แล้ว นักเรียนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาที่พบในชีวิตประจำวันได้

☐ มาก	☐ ค่อนข้างมาก
☐ น้อย	☐ น้อยที่สุด

21. จากการทำบ้านในวิชาคณิตศาสตร์ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิชาเพิ่มมากเป็น倍

☐ มาก	☐ ค่อนข้างมาก
☐ น้อย	☐ น้อยที่สุด

22. ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ได้หาแบบฝึกหัดที่น่าสนใจจากในหนังสือแบบเรียนมาให้นักเรียนทำบ่อยครั้งเพียงใด

☐ บ่อยครั้ง	☐ ค่อนข้างบ่อย
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

23. ครุยส์ล่อนริข่าคสิตค่าล่ตรัตตรวจสอบการบ้านที่มอบหมายให้แก่ เรียนทำบ่อบเพียงใด

☐ ทุกครั้ง	☐ เกือบทุกครั้ง
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

24. ครุยส์ล่อนริข่าคสิตค่าล่ตร ได้นำเอาข้อผิดพลาดจากการตรวจสอบการบ้านมาจัดแจงให้แก่ผู้เรียนบ่อบเพียงใด

☐ ทุกครั้ง	☐ เกือบทุกครั้ง
☐ น้อยครั้ง	☐ ไม่เคยเลย

25. การเรียนคสิตค่าล่ตร ทำให้ผู้เรียนเปื่อง่ายในการเรียนมากยิ่งขึ้น

☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง	☐ เห็นด้วย
☐ ไม่เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปัลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านวิชาการของครูใหญ่

คำชี้แจง

ขอให้ท่านโปรดพิจารณาตามความเป็นจริงและปราศจากการลามลำเอียง ว่า ครูใหญ่
อาจารย์ใหญ่ หรือผู้สำนักงาน ของท่าน ได้ดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด ข้อมูล
เหล่านี้จะนำไปปรับเคราะห์รวม คำตอบของแต่ละท่านจะไม่มีการเผยแพร่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ
ทั้งสิ้น

ข้อ	รายการ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ครูใหญ่ได้สั่งให้มีการอบรมหรือแนะนำให้ครูเข้าใจ และล่วอนตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนดไว้				
2.	ครูใหญ่สนับสนุนให้ครูทำโครงการล่วอนหรือปั้นศึกษาล่วอน				
3.	ครูใหญ่เข้าสังเกตการล่วอนของครู พร้อมทั้งให้ข้อคิด หรือขอเสนอแนะ				
4.	ครูใหญ่สั่งให้มีการอบรมหรือประชุมเชิง-				
	ปฏิบัติการ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของครู				
5.	ครูใหญ่สั่งให้มีการประชุมเพื่อปรึกษาแผนงานวิชาการของโรงเรียน				
6.	ครูใหญ่รายงานความก้าวหน้าของแผนปฏิบัติงานทางวิชาการให้ครูและบุคลากรรับทราบ				
7.	ครูใหญ่เปิดโอกาสให้ครูแต่ละคนนำเสนอวิชาการ เรียนการล่วอนมาร่วมอภิปรายหรือปรึกษาหารือร่วมกัน				

ข้อ	รายการ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
8.	ครูใหญ่ลับลับนุ่นให้ครูผู้จัดการห้องเรียนมีหลักสูตร ให้แก่นักเรียน				
9.	ครูใหญ่ลับลับนุ่นให้ครูมีอุปกรณ์จำเป็นต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ				
10.	ครูใหญ่ลับลับนุ่นให้ครูผลิตเอกสารประกอบการใช้ หลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพของห้องถัน และความ ต้องการของโรงเรียน				
11.	ครูใหญ่ลับลับนุ่นให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติม				
12.	ครูใหญ่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคลากรหรือ หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทาง วิชาการของโรงเรียน				
13.	ครูใหญ่ได้ติดต่อหน่วยศึกษานิเทศก์หรือผู้เชี่ยวชาญ จากภายนอกมาแนะนำความรู้ใหม่ ๆ ทางด้าน วิชาการแก่ครร				
14.	ครูใหญ่ได้มีส่วนร่วมในการเล่นโครงการและ ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มโรงเรียน				
15.	ครูใหญ่ผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ เหมาะสมสมกับวิชา ชั้น และวัยของนักเรียน				
16.	ครูใหญ่ส่งระบบการเก็บรักษากnowledge เอกสาร และวัสดุ อุปกรณ์ให้มีความคล่องตัวในการใช้				
17.	ครูใหญ่ลับลับนุ่นการให้บริการแนะแนวในห้องลับดู ลักษณะครรและนักเรียนอ่านประกอบเพิ่มเติม ความรู้				

ข้อ	รายการ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
18.	ครูให้ย้ำถึงการสอด奧การล่วงงานที่ส่ง返บ การเรียนการล่วงเรียนที่ต้องปฏิบัติ (เช่น ผลศึกษา ศิลปศึกษาฯลฯ) ได้อย่างเหมาะสม				
19.	ครูให้ชี้ให้ความสนใจและน้ำความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง และประชญาชนที่นำไป มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงโรงเรียนและ การเรียนการล่วง				
20.	ครูให้ย้ำสัดให้มีการประเมินผลการทำงานทาง วิชาการในทุกรอบปี				

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปัลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ปารวย รยัชรัลกุ เกิดที่สังข์หอดสุราษฎร์ธานี ได้รับปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2520 และเข้าศึกษาต่อในสาขาในลิสติการศึกษา ภาควิชาบริสุทธิ์การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2525 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนลับทิวทัศน์
กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย